

Praxis forhandle her; derom er der ingen Tvivl. Jeg har i mit parlamentariske Liv ikke sjældent set, at man har forhandlet i Udvalg med Embedsmænd, specielt Sagkyndige o. desl.; men det er ganske vist stiftet med vedkommende Ministers Billie og Vidende. Jeg vil altsaa sige, at jeg forsaavidt er ganske enig med den ærede Minister. Jeg kjender ikke i min Praxis, at dette er blevet overtraadt. Jeg kan erindre, at i sin Tid forhandlede vi med Koncipisten angaaende Værnepligtsagen, med Søminesolk o. s. v., men ganske vist efter den vedkommende Ministers Onske. Om der nu her er stiftet en Feiltagelse ved, at man har spurgt den vedkommende Embedsmand om visse positive Sager, bedt ham om rent tekniske Oplysninger, som hverken vedrøre den ærede Ministers konstitutionelle Stilling eller hans Stilling til Postloven i det Hele, er dog virkelig en temmelig underordnet Sag, som i alt Fald ikke er værd for os at blande os i her. Jeg har kun taget Ordet for at sige, at saa vidt min Erfaring gaar, have vi i Forening med Ministeren hævdet, at Ministeren og Udvalget forhandle sammen under den givne Form, og for saa vidt et Udvalg har ønsket specielt teknisk Sagkyndighed, er det blevet betjent ved en under Ministeren staaende Embedsmand, og det er stiftet med Ministerens Vidende og Tilladelse. Jeg kjender ikke noget Tilfælde, hvor Ministeren har negtet det. Det er jo Reglen, men ud over dette, at holde Formen, vil jeg for mit Vedkommende sige, gaar jeg ikke; thi jeg har mangfoldige Gange i mit Liv faaet fortrinlige Oplysninger af Embedsmænd. Jeg har ganske vist aldrig foranlediget Embedsmænd satte i Gæbestoften derfor og har heller aldrig søgt at lede dem vild derved, men jeg har faaet ganske nyttige Oplysninger for min politiske Virksomhed gennem Embedsmænd og Private, og det vil jeg altid søge at faae; thi nok er jeg saaledes anlagt, at jeg i Reglen har en overordentlig høj Grad af Tillid til fungerende Ministre og sjældent er befængt med nogenomhelst Mistillid til dem; men naar en Minister, som f. Ex. Indenrigsministeren, staar som Chef for alle mulige og umulige Ting, tekniske og ikke tekniske, rent forretningsmæssige og andre, er det min Opfattelse, at hvor sluttig, hvor dygtig han end er, kan det dog ikke feile, at det ofte kommer til at ligge paa en enkelt Departementschefs Meddelelse, hvad vi her faae at vide, og hvor udmærket dette end kan være, er det dog for mig ikke altid blevet fuldt ud tilstrækkeligt; derfor har jeg fundet mig foranlediget til at søge alle de Kilder til Op-

lysning, jeg har kunnet, for at værgе mig imod at lade mig henrive af en for stor Tillid.

Indenrigsministeren (Finger & Lev):

Ja, at de menneskelige Forhold ere strøbelige, er Noget, vi Alle godt vide, og det kunde ikke falde mig ind at benegte det, men forøvrigt er jo det ærede Medlem, der sidst talte (Berg), saa temmelig enig med mig. Der er blot et enkelt Punkt, hvor jeg vil spørge ham, om han ikke ogsaa er enig med mig. Om det ærede Medlem søger sine Oplysninger gennem Embedsmænd eller Handlende, kommer ikke mig ved, men det ærede Medlem vil vist give mig Ret i — da han har beskæftiget sig med denne Sag — at efter den Maade, den ærede Ordfører for Udvalget (Bajer) har ført Konferencerne paa, maatte Følgen være, at han ikke kunde paaberaabe sig dem overfor mig her i Salen. Det turde jeg maasse have Føie til at slaa fast; det er ikke smagfuldt. Først at holde den Slags Konferencer og saa at komme op og sige, at de og de Sagkyndige have fortalt det og det, og bruge det overfor Ministeren, det gaar ikke an.

Berg: Jeg tør ikke paa nogen Maade blande mig ind i selve Diskussionen mellem den høitærede Minister og Udvalgets Ordfører, men jeg vil kun for mit eget Vedkommende sige, at jeg har aldrig brugt private Oplysninger, modtagne enten af Private eller Offentlige, paa den Maade, at der ikke var fuldstændig Diskretion overfor de paagjældende Kilder, jeg har havt.

Ordføreren (Bajer): Jeg vil gjøre den ganske korte Bemærkning, at den høitærede Minister maa have misforstaaet mine Ytringer, naar han sølte sig fornærmet over nogle af mine Udtryk og ikke fandt dem smagfulde. Det forekommer mig, at der ikke er nogen væsentlig Forskjel paa, om de Oplysninger, man har, kommer paa denne her omhandlede Maade eller fra Bøger og Blade, som f. Ex. ere undertegnede af bestemte Personer. I Tidsskrift for Postvæsen, der udkom indtil for saa Nar siden, kunde vi f. Ex. finde adskillige Ting til Støtte for Et og Andet, som ikke stemmer med det af Ministeren foreslaaede. Skulde jeg ikke have Lov ligesaa vel til det One, som til det Andet! Her er kun Tale om, hvad Udvalgets Medlemmer have brugt for at fremme Sagen paa den ene eller den anden Maade. Forresten vil jeg erkjende, at det er korrekt, at et Udvalg i Almindelighed, naar det ønsker